

רעפ 70665-11-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 70665-11-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-ע"פ 15030-09-24 מיום 13.11.2024 שניתן על ידי סגן הנשיא י' עדן, השופטת י' ייטב והשופטת ר' תורן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיא י' עדן, השופטת י' ייטב והשופטת ר' תורן) ב-ע"פ 15030-09-24 מיום 13.11.2024, בגדרו נדחה ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין של בית משפט השלום (השופטת ע' חולתא) ב-ת"פ 20508-01-20 מהימים 16.4.2023 ו-18.6.2024, בהתאמה.

2. בתמציתית יתואר, כי לפי כתב האישום המתוקן, המבקש והמתלוננת עבדו בסניף של רשת למכירת מותגי ספורט בבאר שבע (להלן: הסניף), שם המבקש שימש כסגן מנהל, בעוד שהמתלוננת עבדה כמוכרת. בחודש אוקטובר 2018, על רקע הצבת יעדי מכירה, המבקש כפה על המתלוננת לבצע בו מין אוראלי בגין לסיוע בעמידה ביעדי המכירה (להלן: האירוע). לאחר האירוע, המבקש התנכל למתלוננת ביחס למיניותה במספר מועדים שונים במסגרת העבודה, תוך שאיים עליה כי יפגע בעבודתה, ואף הטריד אותה בכך שנגע בה בחזה באמצעות מרפקיו.

בגין האמור לעיל, יוחסו למבקש עבירות של מעשה סדום תוך ניצול מרות ביחסי עבודה לפי סעיף 347(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), מספר עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף

348(ג) לחוק וכן מספר עבירות של הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיפים 3(א)(3), 3(א)(4) ו-3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988.

3. לאחר הליך הוכחות ממושך, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות בהן הואשם. בגדרו של הליך ההוכחות נשמעה עדות המתלוננת, אשר בית המשפט נתן בה אמון מלא וקבע כי היא "הותירה רושם כן ואותנטי", וכי יחד עם מכלול הראיות היא מלמדת על קיומו של סיפור קוהרנטי בעל הגיון פנימי. מנגד, בית משפט השלום לא נתן אמון בגרסת המבקש ודחה את טענותיו, בין היתר ביחס לקבילות ראיה ת/1 - צילום התכתבות בין המבקש למתלוננת ממועד האירוע.

בית משפט השלום בגזר דינו עמד, בין היתר, על חומרת מעשיו של המבקש, ועל מידת הכפייה והניצול שהפעיל תוך שיצר קשר וחד משמעי בין תנאי השתכרותה של המתלוננת לבין צייתנותה לדרישות המיניות שהציב. בכך, נקבע כי המבקש פגע פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, ולכך חומרה יתרה ביחוד מאחר שהמעשים בוצעו על רקע יחסי מרות במקום העבודה. משקל נוסף ניתן לפגיעה המשמעותית באורחות חייה של המתלוננת, במתואר בתסקיר נפגעת העבירה שהוגש עובר למתן גזר הדין. בשל כך, נגזר על המבקש עונש של 36 חודשי מאסר, וכן ענישה נלווית.

4. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, הן כלפי הכרעת הדין הן כלפי גזר הדין, בהיותו מופנה בעיקרו כלפי קביעות עובדתיות ומהימנות בעוד שקביעות אלה מעוגנות היטב במסכת ראיות. ערעור המבקש על גזר הדין נדחה אף הוא תוך שהודגשו חומרת מעשיו והשלכתם על חייה של המתלוננת.

5. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית במהותה כלפי הרשעת המבקש. לטענתו, הערכאות לא ייחסו משקל "לעדות המתפתחת של המתלוננת", כלשונו, וזאת כביכול, מכוחם של הכללים שהתגבשו בפסיקה ביחס לעדויות נפגעי עבירות מין. טענות נוספות מופנות כלפי קבילותה של ראיה ת/1 וביחס לעדויות נוספות שנשמעו בהליך, אשר נטען כי מהוות עדויות מפי השמועה.

6. דין הבקשה להידחות. מרבית טענות המבקש הן טענות ערעוריות המופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות, וחלקן ממוקדות כלפי יישומם של כללים מושרשים על עניינו הפרטי ונבחנו על ידי בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור. כלל ידוע הוא, כי אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים מעין אלו, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 72/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (16.4.2024)), ואין במקרה זה הצדקה בכדי לחרוג מן הכלל.

7. מעשיו של המבקש חמורים ובייחוד על רקע נסיבות ביצועם. המבקש ניצל את יכולתו להשפיע על תנאי השתכרותה של המתלוננת בכדי לנצלה לסיפוק מאוויו המיניים, וזאת תוך שהוא מודע לנסיבותיה האישיות המורכבות. מתסקיר נפגעת העבירה עולה כי הפגיעה הותירה אותה עם נזקים קשים המלווים

אותה יום ביומו. בין היתר פורט, כי תפיסת הערך העצמי שלה, כמו גם האמון שלה בסובב אותה נפגעו. בשלב זה, לא נותר לי אלא לחזק את המתלוננת על אומץ ליבה נוכח הנסיבות המורכבות שעמדו בפניה, ובכלל זאת הנכונות להתעמת עם הממונה עליה ובכך לסכן את מקום עבודתה, המהווה עבורה מסגרת חברתית תעסוקתית. אין אלא לקוות כי סיומו של ההליך המשפטי יקל, ולו במעט, על תחושותיה (רע"פ 551/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.1.2023)).

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ה (08 דצמבר 2024).

יוסף אלרון
שופט